

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Capvt IV. a Alexander III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](#)

qui Februario, & Martio respondet. Ut enim ista festivitas celebrior haberetur, crucis, cui aliquando affixus Aman fuerat, simulacrum exure solebant, ac si de atrocissimo hoste poenam sumerent. Ex variis refert Jacob. Gōthof, in eodem textu, in Theodos. Sed cum post Christi passionem ab omnibus Catholicis cultu latria crux veneratur, cap. si canonici, §. final. de offic. ordin. lib. 6. l. decernimus, Cod. de Episc. & cleric. l. unic. Cod. nemini licere, l. final. §. fin autem, Cod. de jure delib. Novel. 5. Iustin. cap. 1. & 15. cap. 1. & 125. cap. 32. plura Cretpetius in summa verbo Crucis adoratio, Vazquez in 1. part. quæst. 25. art. 3. disput. 112. Bellarminus tom. 1. controv. lib. 2. de Eccles. cap. 17. 18. & 19. Azor part. 1. infit. lib. 9. cap. 6. Suarez advers. Reg. Angl. lib. 2. cap. 14. Piti Imperatores Honorius & Theodosius prohibuerunt, ne deinceps Judæi in Christianæ religionis contemptum crucem incenderent, aut ne sacro signo in suis jocis (ita legendum est, non locis,) uterentur; quia exinde opprobrium Christianæ religionis sequebatur. Presenserunt Panciroli. lib. 2. var. cap. 179. Mornacius, & I. Gothon. in eo textu, P. Burgi lib. 1. elec. cap. 15.

^{12.}
Exponitur
Clement.
unic. hoc
tit.

Deinde ex hucusque traditis lucem accipit textus in Clement. unica hoc tit. ubi prohibetur Saracenis simul & commixtum habitantibus cum Christianis, altâ voce clamare, ut convocentur in Mezchitam, illis verbis: Legalip eli alla: id est, non alius vîctor, nisi solus Deus: quæ verba & in suis scutis Saraceni portant ad hos.

norem Mahometi profitendum, ut referunt Cal. condyllas lib. 3. de reb. Turcicis, Pineda lib. 17. mo-
nach. cap. 15. Lorca in catechesi, in vita Mahome-
ti: & constat ex ipso Alcorano azora 4. 12. &
13. cùm inde apud Christianos scandalum ori-
etur, & talis vociferatio in opprobrium Chri-
stianæ religionis cederet. Ideoque PP. Conclii
Viennensis in dict. Clement. 1. similem ceremo-
niam Saracenis prohibuerunt, et si privatis, & in
locis abditis similes ritus tolererent, ut constat
ex Beato Germano Patriarcha CP. epist. ad
Thomam Episcopum Claudiopolenos, relata in Con-
cilio Nicæno 2. action. 4. in illis verbis: Sarra-
cenis sufficit, quod in eremo lapidi inanimato sacrificia
faciant, acclamantque hanc vocem. Chubar; quod à
patribus acceptum per puerilâ mysteria, & festa per-
agunt. Pro cuius textus expositione sciendum
est, Saracenos lapidem, quem Bachtam vocant,
magnâ veneratione colere; tum quia Abraham
illuc camelum alligasset, cùm immolatus esset
Isaac: tum quia Veneris effigies in eo lapide
sculpta erat, ut referunt Euthymius panoplia tit.
24. Joannes Filefac. lib. 1. selec. cap. 13. fol.
209. Cui lapidi sacrificia offerebant in eremo,
id est in deserto Pharam, ut exponens ea verba
refert Zerda in advers. sacris, cap. 46. numer. 10.

Etiam ex suprà traditis exponi potest textus in
can. 90. Concilii illiber. Cum adductis in ejus no-
tis, & juncto Solorzano tom. 1. de jure Ind. lib. 2.
cap. 20. num. 90.

C A P V T I V .

Alexander III.

QVIA super iis, unde ad nos in litteris tuis de Iudæis scripsisti, certum ^b cano-
nem non habemus, f. t. significatione præsentium intimamus, quod Clero quo
in unum pariter convocato, generaliter rām nostrā, quām tuā auctoritate indicas,
ut Iudæi ostia, vel fenestræ in die Parasceves apertas non habeant, sed eas, per to-
tum diem claudant. ^c Mancipia quoque Christiana nulla cum eis habitare per-
mittas, sed generaliter cunctis edicas, ne aliquis Christianorum in eorum servitio
audeat ^d commorari, ne forte ex ipsorum conversatione ad Iudaismi perfidiam
convertantur.

N O T A E .

^a **A**lexander.) Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc titul. cap. final. sed addendum est Massiliensi Episcopo, ut in dict. cap. de Iudæis, de decimis, ubi extat secunda pars hujus decretalis, ut jam ibi notavimus. Massilia est Gallia Narbonensis urbs maritima, eademque antiquissima, & potentissima, & moribus cultissima, Phoenicium colonia, ab illis condita olympiadis 45. anno 3. ad quem annum sic notavit Eusebius in chron. Massilia civitas condita Gallia. Ejus meminerunt Cæsar. lib. 2. de bello civili, Ju-
stinius lib. 43. Tul. in orat. pro Flacco. Herodot. lib. 5. Solini. cap. 8. quos referunt plura de Massi-
lien Repub. adducentes Aloix ad vitam S. Irenæi,
cap. 4. Fratres Sarmat. tom. 3. Gallie. fol. 6. 39.

^{2.} **b** Canonem.) Circa ostia, seu fenestræ juda-
rum in die Parasceves claudendas; nam ut illi
eo die usque ad Pascha non possent quasi insul-
lationis causâ per forum, aut plateas ambu-

lare prohibitum fuerat can. 29. Concilii Au-
rel. 3. his verbis: Iudæi à die cena Domini usque
in secundam Sabbathi in Pascha, hoc est ipso qua-
riduo, procedere inter Christianos, nec Catholicis
populis se ullo loco, vel quacunque occasione mis-
cere presumant. Ubi notavit Binius Matifon. can.
14. Iudæi à cena Domini usque ad primam
diem post Pascha secundum editum bona recorda-
tionis D. Childeberti Regis, per plateas, aut for-
um, quasi insulrationis causâ deambulandi cen-
tentia denegetur, & ut reverentiam cunctis sa-
cerdotibus Domini, vel clericis impendant; nec an-
te sacerdotis consensem, nisi ordinatus habere pre-
sumant: quod hoc facere fortasse presumpserit, à ju-
dicibus locorum, pro ut persona fuerit, disinga-
tur. Meldenſe. can. 73. Childebertus Rex Fran-
corum: Iudæi à cena Domini usque in primum
Pascha per plateas, aut forum, quasi insulrationis
causâ deambulandi licentia denegetur. Refert Ant.
August. in epit. juris lib. 12. tit. 10. & postea fir-
mayit Innoc. III. in Concil. Lateran. relato in
cap. 15.

cap. 15. hoc tit. Cūm enim ut superiori commentario diximus, non possent Judæi commo-
mentarii permixtum cum Christianis, illis occasio-
nē scandali nō præbēre, debent cogi hi's diēbus,
in quibus passionis Domini, redēptionisque
nostrā memoria colitur, claudere ostia, & se co-
libere ab omni insultatione, & etiam debent co-
gi domos, parietesque suas tapetibus ornare, ut

faciunt Christiani, quando augusta, sacrosancta-
que Eucharistia processionaliter defertur per ci-
vitatem. Refolvit Tondut. lib. 1. variar. cap. 48.
per totum.

c Mancipia quoque.) Hanc partem exposui
suprā in cap. 1. hoc tit.

d Commorari.) ut dicemus infra in cap. ad huc.

C A P V T V.

Ex Concilio ^a Lateran.

Iudæi, sive Saraceni, neque sub alendorum suorum puerorum obtentu, neque pro servitio, vel alia qualibet causa Christiana c. mancipia in domibus suis permittantur habere. Excommunicentur autem, qui cum eis præsumperint habi-
tare. ^d Testimonium quoque Christianorum aduersus Iudæos in communibus causis, cū illi aduersus Christianos testibus suis utantur, recipiendum esse cense-
mus, & anathemate decernimus feriendos, quicunque Iudæos Christianis volue-
rint in hac parte præferre, cū eos Christianis subjacere oporteat, & ab eis pro so-
la humanitate foveri. Si qui præterea Deo inspirante ad fidem se converterint
Christianam, à c. possessionibus suis nullatent excludantur, cū melioris con-
ditionis conversos ad fidem esse oporteat, quām antequam fidem susciperent, ha-
beantur. Si autem secus fuerit factum, Principibus, seu Potestatibus eorundem
locorum sub poena excommunicationis iniungimus, ut portionem hereditatis, &
bonorum suorum ex integro eis faciant exhiberi.

N O T A E.

Lateran.) Ita etiam legitur in prima collec-
tione, sub hoc tit. cap. 5. & reperitur tex-
tus hic in ipso Concilio Lateran. cap. 26. pro ut
in præsenti transcribitur.

b Iudeisive Saraceni.) Judei dicti sunt à Ju-
da, quarto Jacobi filio, & ab eis Palestina Re-
gio in Syria dicta fuit judæi, quia ibi habitarunt.
Josephus lib. 11. antiquit. cap. 5. Joannes Bo-
hemus de nationibus mundi Roman. in Republica He-
breorum cap. 3. Dicti etiam fuerunt Israélites, &
Hebrei, ab Hebre abnepote Sem, filio Noachi,
ut probat Suidas verbo Hebrei, Tertul. in apolog.
cap. 18. Hebrei retrò, quinunc vocantur & Iu-
dei. Probant Firmianus lib. 4. inst. cap. 10. Tacitus lib. 21. annal. P. Gregor. lib. 2. partit. tit. 5.
cap. 1. Malvenda de Antechrist. lib. 11. cap. 3. Sar-
racenorum etymologias varias adduxerunt So-
zomenus lib. 9. cap. 38. D. Hieron. in Esiām,
cap. 21. Socrates lib. 4. cap. 29. Eusebius lib. 6. cap.
6. Beyerlinch. tom. 7. verbo Saraceni, Aldrete
in origine lingue Latina, lib. 2. cap. 23. Petrus Gre-
gor. ubi proxime, Covarr. lib. 4. variar. cap. 9. D.
Hieronymus à Sara uxore Abrahæ ita dictos
fuisse docet: quod & probat Alfonsus noster
in l. 1. tit. 25. part. 7. quam etymologiam eti si im-
pugnet Scaliger in Eusebium, defendit tamen Ci-
ronius in præsenti. Alii Saracenos dictos fuisse à
Sarraca urbe Arabia, afferunt, ut referunt Pau-
lus Emilius lib. 7. Franc. Histor. Faciunt Ptole-

meus lib. 6. Geograph. cap. 7. Marcellinus lib. 23.
ibi: Et in Asia Albaros mare rubrum, & Scenias A-
rabas, quos Saracenos posteritas appellavit. Notavit
Ufelius ad Covarr. d. cap. 9. Nunc autem nomina
haec religionis sunt, non gentis, & Judæi censem-
tur quicunque veteris Testamenti soli cortici
harentes novum omnino rejiciunt: Saraceni,
qui utrumque ex parte faltem admittunt, sed cū
impi Mahometi Pseudoprophetæ Alcorano:
sicut etiam Pagani communī nomine dicuntur,
& Gentiles, seu Ethnici, aliqui, qui numina fal-
sa colunt, in toto tit. C. de paganis. His adjungun-
tur Cœlicolas in rubric. C. de Iudeis, & Cœlicolis.
Et licet olim non alii fuissent Cœlicolæ, quam
Judæi, postmodum tamen Christianâ religione
florente Cœlicolas à Judæis secretos fuisse sua-
det lex 12. C. de Iudeis: & notarunt de eis addu-
centes plura Joannes Filefacus lib. 1. select. cap.
12. & Gothofr. in l. 19. C. Theodos. de Iudeis.

c Mancipia.) Juxta tradita supra in cap. 1.
d Testimonium.) Verba quā sequuntur, extant
in cap. Iudei, de testibus.

e A possessionibus suis.) Immò magnopere fo-
vendi, magnisque privilegiis decorandi sunt.
Concil. Tolet. 16. can. 1. quod circa Indos no-
viter conversos, exprefse statuerunt Paulus III.
in sua bullâ, & Magni nostræ Monarchæ suis le-
gibus sanxerunt, quas refert Solorzanus tom. 1.
de jure Ind. lib. 1. cap. 18. num. 40.

C A P V T VI.

^a Ex eodem.

Ita quorundam animos occupavit sœva cupiditas, ut qui glorianter nomine
Christiano, Saracenis arma, ferrum & lignamina deferant galearum, & pa-
res, aut etiam superiores in malitia fiant illis, dum ad impugnandos Christianos ar-
ma

D. D. Gonzal. in Decretal. Tom. V.

N